

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: G.M.A.

Tuženik: État belge

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti i primjenjivati na način da je država članica domaćin obvezna, kao prvo, tražitelju zaposlenja dodijeliti razumni rok kako bi pronašao ponude za posao koje bi mu mogle odgovarati i poduzeo mjere potrebne kako bi se zaposlio, kao drugo, utvrditi da rok za traženje zaposlenja ni u kojem slučaju ne može biti kraći od šest mjeseci, i kao treće, tražitelju zaposlenja dopustiti boravak na svojem državnom području tijekom cijelog trajanja tog roka a da pritom od njega ne traži da podnese dokaz o stvarnim izgledima za zaposlenje?
2. Treba li članke 15. i 31. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica ⁽¹⁾ i članke 41. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kao i opća načela nadređenosti prava Europske unije i korisnog učinka direktiva, tumačiti i primjenjivati na način da su nacionalni sudovi države članice domaćina obvezni, u okviru ispitivanja tužbe za poništenje protiv odluke kojom se odbija priznavanje prava na boravak dulji od tri mjeseca građaninu Unije, uzeti u obzir nove elemente koji su se pojavili nakon odluke nacionalnih tijela ako ti elementi mogu izmijeniti položaj dotične osobe na temelju kojeg više ne bi bilo dopušteno ograničavati prava na boravak te osobe u državi članici domaćinu?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL 2004., L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42. i ispravak SL 2016., L 87, str. 36.).

Tužba podnesena 3. listopada 2019. – Europska komisija protiv Republike Bugarske

(predmet C-730/19)

(2019/C 399/40)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: Y. Marinova, E. Manhaeve)

Tuženik: Republika Bugarska

Tužbeni zahtjev

Europska komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Bugarska povrijedila svoje obveze iz članka 13. stavka 1. Direktive 2008/50/EZ ⁽¹⁾ u vezi s njezinim Prilogom XI. time što sustavno i kontinuirano u zoni BG0006 (Jugoistok) ne poštuje sljedeće:
 - i) od 2007. satnu graničnu vrijednost za sumporov dioksid,
 - ii) od 2007. – osim 2010. i 2012. – dnevnu graničnu vrijednost za sumporov dioksid,
- utvrdi da Republika Bugarska od 11. lipnja 2010. povređuje svoje obveze iz članka 23. stavka 1. Direktive 2008/50/EZ u vezi s njezinim Prilogom XV, odjeljkom A. i osobito svoju obvezu iz članka 23. stavka 1. podstavka 2. da osigura da razdoblje prekoračenja gore navedenih graničnih vrijednosti za sumporov dioksid u zoni BG0006 (Jugoistok) bude što je moguće kraće;

— naloži Republici Bugarskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Prvim tužbenim razlogom Komisija ističe da je Republika Bugarska povrijedila odredbe članka 13. stavka 1. Direktive 2008/50/EZ u vezi s njezinim Prilogom XI. u mjeri u kojoj u zoni BG0006 (Jugoistok) postoji sustavno i kontinuirano prekoračenje satnih i dnevnih graničnih vrijednosti za sumporov dioksid.

Kao drugi tužbeni razlog Komisija navodi da je Bugarska povrijedila odredbe članka 23. stavka 1. podstavka 2. Direktive 2008/50/EG u vezi s njezinim Prilogom XV. odjeljkom A. u mjeri u kojoj od 11. lipnja 2010. u svojim planovima za kvalitetu zraka nije predvidjela odgovarajuće mjere kako bi razdoblje prekoračenja bilo što je moguće kraće.

(¹) Direktiva 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čistom zraku za Europu (SL 2008., L 152, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 169.)

Tužba podnesena 9. listopada 2019. – Europski parlament protiv Vijeća Europske unije

(predmet C-743/19)

(2019/C 399/41)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europski parlament (zastupnici: L. Visaggio, I. Anagnostopoulou, C. Biz, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda traži da:

- poništi Odluku (EU) 2019/1199 od 13. lipnja 2019. (¹);
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Prvim tužbenim razlogom Parlament želi istaknuti nenadležnost autora sporne odluke, bilo da je riječ o Vijeću ili svim državama članicama, za utvrđivanje mjesta sjedišta Europskog nadzornog tijela za rad (ELA). Parlament naime smatra da

članak 341. UFEU-a nije prikladna pravna osnova za utvrđivanje mjesta sjedišta tijela Unije, kao što su decentralizirane agencije. U ovom slučaju, ELA-u je uspostavio zakonodavac Unije Uredbom (EU) 2019/1149 (²), donesenom na temelju članaka 46. i 48. UFEU-a u redovnom zakonodavnom postupku. Parlament smatra da se člankom 341. UFEU-a ne može izuzeti iz nadležnosti zakonodavca Unije, koji je uspostavio ELA-u, ovlast za odlučivanje o utvrđivanju mjesta sjedišta dotične, dodijelivši je umjesto toga državama članicama i da stoga ta odredba ne može valjano služiti kao pravna osnova sporne odluke.